

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

De gældende regler om lån til håndværk og mindre industri findes i lov nr. 211 af 28. maj 1975 (jfr. Folketingstidende 1974-75 (2. samling) forhandlingerne spalte 1326, 3574, 5250 og 5359, tillæg A sp. 2355, tillæg B sp. 439 og tillæg C sp. 299), som ændret ved lov nr. 471 af 14. september 1977 (jfr. Folketingstidende 1976-77 (2. samling) forhandlingerne spalte 5882, 5915, 6270 og 6621, tillæg A sp. 5227, tillæg B sp. 1101 og 1281 samt tillæg C sp. 703).

Ifølge 1975-loven kunne der i hvert finansår gives tilsagn om lån inden for et beløb af 40 mill. kr. til udbygning og modernisering af håndværksvirksomheder og mindre industrivirksomheder. Ved lovændringen i 1977 åbnedes der adgang til at give anlægslån også til etablering af sådanne virksomheder. Lovændringen medførte endvidere, at tilsagnsrammens størrelse herefter fastsattes i de årlige finanslove.

I finansåret 1981 var der afsat 97,5 mill. kr. til formålet, og i 1982 var der afsat 135 mill. kr., heraf 15 mill. kr. til nyetableringer og nyetablerede virksomheder.

Bevillingsrammen blev for 1983 nedskåret til 115 mill. kr., hvilket har medført en mere restriktiv udlånspolitik.

I de første 8 måneder af 1983 er der givet tilsagn om 39 lån på i alt 5.950.000 kr. til nyetableringer og 355 lån på i alt 67.310.000 kr. til udvidelser i eksisterende virksomheder.

Om udlånsvirksomhed i henhold til den gældende lov henvises til redegørelser for 1981 og 1982 afgivet af direktoratet for egnsudvikling, der administrerer ordningen.

Den hidtidige ordning har fungeret tilfredsstillende, men erfaringerne fra de forløbne år har vist, at der er behov for en særlig indsats for at få flere samfundsmæssigt interessante virksomheder sat i gang.

Der har foreligget en række forespørgsler om muligheden for at opnå statslig bistand til opførel-

se af såkaldte iværksætterhuse eller -centre, delvis på kommunalt initiativ.

Kommunal medfinansiering af projekter med erhvervmæssigt formål kan imidlertid kun ske med særlig lovhjemmel, og en sådan hjemmel findes i dag i egnsudviklingslovens § 9, jfr. lov nr. 219 af 7. juni 1972.

Egnsudviklingslovens § 9 er ikke i almindelighed en egnet hjemmel til formålet, allerede fordi behovet for en sådan finansieringsordning ikke er begrænset til egnsudviklingsområderne.

Spørgsmålet om oprettelse af en særlig finansieringsordning for erhvervsjendomme til nyetablerede mindre virksomheder har tidligere været drøftet med erhvervenes og de kommunale organisationer, der har givet udtryk for en positiv interesse for etablering af en sådan ordning byggende på princippet om en blandet statslig og kommunal lånefinansiering gældende for hele landet.

Det foreslås derfor under den bestående låneordning for håndværk og mindre industri at skabe hjemmel for en kombineret statslig og kommunal finansieringsordning med henblik på tilvejebringelse af egnede og relativt billige erhvervslokaler til mindre - fortrinsvis nyetablerede - virksomheder.

Lovforslagets § 2 bygger på samme principper som i egnsudviklingslovens § 9, men afviger på enkelte punkter fra denne bestemmelse.

Lovforslagets gennemførelse vil få visse administrative og finansielle konsekvenser for kommunerne. De kommunale merudgifter kan i de første år efter lovens ikrafttræden skønsmæssigt anslås til ca. 2. mill. kr. årligt. Hertil kommer de statslige udgifter til en opretning af den samlede ramme, så denne i 1984 kommer op på 175 mill. kr.

Lovforslaget vil ikke have konsekvenser for den statslige administration. Det vil medføre en øget arbejdsbyrde for direktoratet for egnsudvikling, men en forøgelse af personalet skønnes dog under hensyn til den løbende rationalisering af direktoratets arbejde at kunne undgås.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser